

Dia Oficial de la Província 23/03/19

Javier Moliner

'Som i serem'

(Salutacions).

Gràcies a tots per voler compartir este dia tan important per a la nostra terra.

Hui, 23 de març de 2019, el poble de Castelló es fica en peu per reconéixer el valor de cinc històries extraordinàries de les quals ens sentim orgullosos. Hui venim a retre homenatge als valors identitaris que ens han fet créixer com a poble. Castelló és talent, és esforç, és solidaritat, és creativitat i és la força que tot ho pot.

Benvinguts tots al Dia Oficial de la Província de Castelló.

Fa cinc anys que vam donar vida a este solemne acte. Volíem que fora un dia de festa.

Un dia gran per a les 135 identitats que conformen esta província única.

Un dia per a celebrar l'orgull de pertànyer a esta terra però, sobre tot, un dia per a clamar el que som i volem ser.

Som i serem la terra de la igualtat, de la qualitat de vida, dels pobles vius.

Som i serem la terra de la gent valenta i emprenedora, dels que miren endavant sense por.

Som i serem la terra de la cultura, de la tradició, de l'emoció, de la llum i del sabor.

Som i serem la terra de les oportunitats, dels impossibles que deixen de ser-ho.

I en este camí per guanyar el Castelló que volem, un Govern de la província que s'alce com a guardià del llegat dels nostres avantpassats i dels fermes valors que cimenten la marca Castelló.

Ens marcarem l'apassionant repte de demostrar la força del castellerisme.

D'ensenyar i ficar en valor el que és capaç esta província i la nostra gent.

De descobrir esta terra extraordinària als castellanencs, perquè qui no coneix no pot estimar.

De fugir dels localismes per avançar com a territori unit i competitiu.

D'abandonar els complexos d'inferioritat per poder cridar al món, a viva veu: Sóc de Castelló!

Perquè per a este govern no hi ha major reivindicació que la de defensar el territori que representem.

En la nostra pancarta fica Orgull de Castelló, i els assegure que el meu equip i jo ens hem deixat la pell per sumar dia a dia a més castellanencs, des de la capital al poble més menut.

L'orgull és el sentiment que ens connecta a tots, el que fa de la diversitat la nostra fortalesa, i de les 135 identitats la nostra bandera.

Som el Castelló que s'emociona amb el Rotllo i Canya i amb l'encesa de la foguera de Sant Antoni.

Som el Castelló que disfruta d'un passeig per l'arena de la platja de Voramar i de respirar pau en la Fuente de los Baños.

Som el Castelló que veu néixer el dia en les faldes del Castell de Peníscola i que de nit contempla una pluja d'estels en les del Penyagolosa.

Som el Castelló dels quadres costumistes de Puig Roda i dels murals realistes de Traver Calzada que donen la benvinguda a esta casa; de la música clàssica de Matilde Salvador i de l'obra vanguardista de Carles Santos; dels poemes de Max Aub i la mitologia de Josep Pasqual Tirado. Som el Castelló de la cultura i el talent.

Som el Castelló de les Bandes de Música, de la dolçaina i tabal, dels bous al carrer i dels correfocs. Som el Castelló del ball pla i de la jota aragonesa. Somos el Castellón donde aflora el Mijares en la tierra alta i desemboca el Millars en la nostra mar. Som el Castelló de la diversitat, de la llibertat, del respecte i la convivència.

I ho som perquè ho sentim.

I ho sentim perquè ho vivim.

El sentiment castellanenc està fet d'un fil prim que cus tradicions, afectes i emocions des de Vinaròs a Almenara i des de Columbretes a Penyagolosa. I estem orgullosos de compartir esta riquesa patrimonial i, com a servidor públics, honrats de ficar-la en valor.

Jo estic orgullós de pertànyer a la terra dels que creuen en el valor de l'esforç per superar-se dia a dia, com l'esportista que entrenava dia i nit per arribar al més alt del olimpisme.

Jo estic orgullós de pertànyer a la terra dels inconformistes que treballen per millorar sempre, com el jove advocat amb vocació de servei per deixar una terra millor als nostres fills.

Jo estic orgullós de pertànyer a la terra dels que mai deixen de somniar, com el xiquet que volia ser mag per treure un somriure a la seua gent.

Jo estic orgullós de pertànyer a la terra dels que cultiven els valors humans, com les germanes que t'agafen la mà i t'aporten un poc de llum quan tot es veu fosc.

I jo estic orgullós de pertànyer a la terra de la gent valenta, com la que representa la institució senyera del progrés de la nostra terra.

Cinc històries que ens ajuden a construir la nostra identitat territorial, a reivindicar Castelló, a estimar les nostres arrels i a creure en tot el que som capaços.

La primera d'estes històries conta l'exemple de superació d'un jove que amb 22 anys va acudir als Jocs Olímpics d'Atenes per competir en un esport quasi desconegut. I va tornar amb una medalla al coll i l'orgull de tot un país que va descobrir el Volei i l'admiració cap a un castellanenc anomenat Pablo Herrera.

Hui, qui rep la distinció al mèrit a l'Esport de la província, és un dels esportistes espanyols amb més participacions en els Jocs Olímpics, un total de quatre i la quinta està molt a prop, i suma un dels millors currículums internacionals al llarg dels cinc continents. L'últim èxit aconseguit fa sols una setmana amb el bronze del mundial de Doha i escalant fins al segon lloc en el rànquing mundial.

I tota història té un principi, i esta comença en un col·legi de Castelló, quan un professor es fixa en les aptituds d'un adolescent per al Volei. I Pablo, amb la seua altura, garra i coratge que el defineixen, amb l'escut del club de la seua ciutat sobre el cor, l'Illa Grau, començà a despuntar en la pista i en l'arena fina de les nostres platges.

La resta ja és història de l'esport espanyol i llegenda castellanenca.

Hui Pablo és exemple i inspiració per a tots aquells joves que somien amb representar a la seua terra en uns Jocs Olímpics, aprenent dia a dia del companyerisme i dels valors sans que promou l'esport.

Recorda Pablo, que allà on vages, en les platges més remotes, Castelló sempre estarà amb tu.

Serem l'alé mediterrani del teu Grau.

Serem la força d'eixe últim remat.

Serem el pes de cada nova medalla, de cada nova esperança.

Serem el batec que ens arrastra sempre cap a la victòria.

I tú seràs l'orgull que fica en peu a tot Castelló.

En nom de la teua terra i la teua gent, gràcies Pablo. Enhorabona!

La segona història conta l'exemple d'un castellonenc que ha fet servir la seua professió i vocació per ajudar a construir una societat més justa i amb més oportunitats.

Del seu pare va aprendre el significat del servei públic, l'estima per una terra i els valors que l'han acompanyat fidelment en la seua brillant carrera fins aconseguir entrar en el Cos d'Avocats de l'Estat.

Però com deia el president Adolfo Suárez, de qui just hui es commemora el quint aniversari de la seua mort, "la vida sempre et dóna dos opcions: la còmoda i la difícil. Quan dubtes tria sempre la difícil, perquè així sempre estaràs segur que no ha sigut la comoditat la que ha triat per tu".

I Sebastián va triar la segona opció, perquè venia d'una terra on havia après la importància d'esforçar-se per a millorar sempre, havia heretat el caràcter inconformista per donar el millor de cadascú i havia vist com el poder del talent pot transformar un territori. Perquè innovar també és mirar cap avant amb l'ambició de millorar el present.

I fruit d'esta perseverança i sana ambició, hui podem estar orgullosos de que el president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la institució encarregada d'arbitrar els mercats, siga de Castelló. Sé que este premi és molt especial per a tu, Sebastián, per tot el que representa esta institució i esta terra per a la teua família.

I estic convençut que hui hi ha un pare i president que està molt orgullós de tu.

Este és un premi per a un castellanenc que ha triomfat en la seua professió, però també és un reconeixement per a tots aquells que segueixen creient que la màxima legitimitat del poder públic és l'entrega total al servei dels demés.

En nom de la teua terra i de la teua gent, gràcies Sebastián. Enhorabona!

La tercera història va d'un xiquet que des de ben menut va descobrir el poder de sorprendre, il·lusionar i emocionar de la màgia. En eixe moment, Salva va decidir escoltar al seu cor i endinsar-se en un camí tan atípic com gratificant que el duria a convertir-se en el millor il·lusionista del món.

I ho va aconseguir, i en este cas podem desvelar el truc, que no és altre que un bon grapat d'humilitat, treball i passió per oferir el millor espectacle de màgia. En este món d'hipersaturació mediàtica, que ens traguen un somriure, que ens deixen en la boca oberta o que ens conviden a somiar amb ulls de xiquet, a voltes és el millor regal que ens poden fer.

Yunke és el gran il·lusionista de moda que ix en el prime time, ompli teatres i guanya premis internacionals. Però darrere del mag, baix la vestimenta de l'artista, sempre ha estat l'esperit curiós i somiador del xiquet de La Vilavella que demanava als Reis Mags que l'ensenyaren a fer màgia.

I pot ser per això Salva és tan volgut en esta terra, la seua, a la que mai ha renunciat i sempre l'ha reivindicat com una província afluent de cultures i generadora de talent. El seu compromís és ajudar a fer un poc més gran Castelló apadrinant iniciatives solidàries, defensant el nostre sector senyera o invertint en noves propostes culturals com el Magic Museum en Peníscola.

Diu Salva que si no haguera nascut en Castelló no seria l'artista que és, perquè esta terra ha confiat en ell i li ha obert moltes portes. Potser siga cert, però tan necessari és Castelló per a Yunke com Yunke per a Castelló, perquè este net de ferrer encarna els valors dels castellonencs arreu del món i ens presenta com la terra on si creus en el talent, l'esforç i la constància, els somnis es fan realitat.

En nom de la teua terra i de la teua gent, gràcies Yunke. Enhorabona!

La quarta història que venim a contar-los es remunta 159 anys enrere, quan una congregació de religioses s'ofereix a cuidar dels malalts, de forma altruista, de l'Hospital de la província. Un Hospital que ha sigut la seua casa fins fa ben poc, i que hui els deu gran part del seu reconeixement per l'excel·lent tracte als pacients.

Allí, dia i nit, les germanes de la Consolació han acompanyat als malalts oferint consol, fe i afecte sense demanar mai res a canvi. Elles han sigut la cura emocional i l'esperança de milers de castellonencs quan més la necessitaven, sent lleials a la filosofia de la mare fundadora, Santa María Rosa Molás, de viure en caritat i morir víctima de caritat.

No hi ha paraula més humana i cristiana que consolació, ni més exemple admirable que l'entrega absoluta d'una vida per ajudar als demés, des de la llibertat i la convicció religiosa.

Vostés formen part de la història de l'Hospital. Una noble història que és també la d'esta terra, i per això aquells que jutgen a les persones pel que són i no pel que fan, trobaran sempre enfront a este Govern, que està i estarà al costat de les germanes, al costat dels valors humans i al costat d'esta terra solidària.

Esta medalla és l'humil i just reconeixement al seu impagable servei a la societat castellonenca. Perquè el seu treball silenciós, germanes, engrandeix a una província com la nostra que per a créixer necessita dels valors que vostés representen.

Jaume I va escriure en el Llibre dels Fets que “la fe sense obres morta és”. Hui, amb gran orgull, venim a dignificar l'obra solidària d'una Congregació que quedarà per sempre en el cor de tantes famílies, en el cor de Déu i de Castelló.

En nom de la seua terra i de la seua gent, gràcies a totes les germanes de la Consolació. Enhorabona!

Estes quatre històries que els hem contat representen el cor i el cap d'esta terra. Representen les emocions que transformen el món i el talent que provoca el progrés. I ara anem a parlar-los del múscul que mou Castelló.

L'Alta Distinció 2019 de la Diputació de Castelló recau en una corporació centenària que suma a més de 43.000 empreses castellonenques, a més de 43.000 històries de superació per treure endavant una idea i contribuir a fer gran esta província.

Esta és la història d'una marca que simbolitza la força imparable d'una terra que no es deté davant res ni ningú.

La Cambra de Comerç de Castelló agafa el testimoni de la Universitat Jaume I, Porcelanosa, Avel·li Corma i el Villarreal. La cultura, la innovació, la ciència, l'esport i el treball. Cinc disciplines clàssiques per al progrés de la humanitat.

Hui tot un poble es fica en peu per reconéixer una llarga trajectòria al costat del sector empresarial, al costat de la creació de treball i al costat dels valents que pensen que l'impossible sols costa un poc més. La Cambra de Comerç de Castelló porta 118 anys liderant el coratge dels castellanencs, obrint les portes del món i cultivant l'èxit dels nostres sectors bandera dels que hui ens sentim orgullosos.

La Cambra de Comerç ha sigut, és i serà el catalitzador del teixit econòmic de Castelló, i al seu costat sempre trobarà el braç d'este Govern perquè esta força tractora i transformadora arribe a tots els racons de la terra que estimem.

Perquè els castellanencs quan treballem junts, podem arribar al més alt.

La concessió de l'Alta Distinció reconeix tots estos valors i mèrits acumulats des del seu naixement a la nostra Cambra, i amb ella, el llegat dels nostres avantpassats que cregueren en el potencial de Castelló i es deixaren la pell per alçar milers d'il·lusions.

I en el seu nom, i en el nom de tots els presidents que l'han precedit i el gran equip humà que obri cada dia la persiana, hui rep el premi la seua presidenta, una dona exemple de constància, lluita i coratge com és Lola Guillamón. Una empresària que s'ha hagut d'obrir pas en un món d'homes, però mai li ha tremolat el pols.

Presidenta i Amiga Lola, treballar de la mà de la Cambra per Castelló és un plaer i garantia d'èxit, però fer-ho amb tu ha sigut per a mi una de les millors experiències. Hem compartit moments difícils, de crisis institucionals, però la teua valia i, permet-me la confiança, el teu somriure i ambició, ha sigut sempre un impuls per a mi.

Hem compartit moments difícils, sí, però també la passió per esta terra, pel servei públic i per Castelló.

Ningú t'ha regalat res i et mereixes tot el que has aconseguit i totes les coses bones que et passen.

I pots estar orgullosa de representar a la dona treballadora castellonenca i d'obrir un camí, silenciós però efectiu, per la igualtat real entre homes i dones.

Eres una gran presidenta per a una gran institució, per això hui, en nom de la teua terra i de la teua gent, puc dir amb gran orgull: gràcies Lola. Enhorabona!

Un jugador de volei, un mag, un jurista, un grup de religioses i una empresària que hui són nomenats fills eminents d'esta terra. Cinc perfils tan diferents units per un sentiment molt més gran que tot el que ens separa: l'orgull de pertànyer a una gran província.

Esta és la diversitat de Castelló.

Esta és la riquesa de Castelló.

Esta és la grandesa de Castelló.

Amb el vostre exemple, amb els vostres valors, amb la vostra passió serem el que somniem. Este és el vostre triomf i també el del castellanenc senzill i humil que al crit de l'alba es fica en peu disposat a guanyar-se el futur.

Com aquells humils homes que, enmig de la foscor d'un poble del Maestrat, apuntalaven la càrrega i, al clarejar, com cada dia, recorrien agrestes sendes i camins per guanyar-se el pa i tirar avant a la família.

D'ells vaig aprendre el valor de l'esforç, l'estima per la terra i la importància de ser bona persona en esta vida. Tres premisses gravades a foc que m'han acompanyat sempre al capdavant d'este Govern.

I ara mire enrere i veig el que hem aconseguit. Des de la humilitat però amb ambició, este equip ha treballat per fer una Diputació útil al servei dels castellanencs i reivindicar, sense complexos, la nostra identitat com a poble.

I tinc la profunda sensació que un sentiment d'orgull recorre hui els camins, els rius, les platges i les muntanyes de Castelló.

He tingut l'oportunitat de liderar un gran projecte per a un Castelló millor des del consens, amb els peus enterra, però sempre somniant en gran. I hui, quasi vuit anys després, en som molts més els que portem amb orgull el nom d'esta terra i lluitem dia a dia per construir un Castelló més gran i millor.

He tingut l'honor de servir a la terra que admire i respecte. La terra d'Aveli Corma i la Universitat Jaume I. La terra de les Bandes de Música i Xarxa Teatre. La terra de Marie Claire i Porcelanosa. La terra de Youcanyolé i el Tio Enrique. La terra de Pablo, de Salva, de Sebastián, de les germanes de la Consolació i de Lola.

I els assegure que no hi ha responsabilitat més alta ni major honra per a un net d'aquells botiguers del Maestrat.

Perquè som la terra dels castellanencs de naixement, estima o adopció.

Som el Castelló que es pregunta com ajudar a la gent que estimem.

Som el Castelló que rema en la mar i pedaleja fins el cim en la muntanya.

Som el Castelló que és commou amb el palpit de la seua gent.

Som el Castelló que camina sense por a perdre la seua identitat.

Som el Castelló que es sent orgullós de les seues arrels.

Som el Castelló que somnia en gran.

Amics i amigues, isquem al carrer, i contem-li-ho al vent.

Per Castelló.

Pels nostres pobles.

I per la nostra gent.

Feliç Dia de la Província.
